

Beste vrienden,

(zo beginnen Filip en Tom ook hun speech, dan voel ik mij al een beetje goed gestart 😊)

Een nieuw jaar... dat is geen groot woord.

Dat is gewoon even samenkomen. Even zeggen: *we zijn er nog*. En: *we gaan verder*. Verder zoals we bezig zijn, want we zijn goed bezig!

Op vraag van Sander kom ik mijn eerste jaar als schepen toelichten. Hoe ik dit ervaren heb. Of ik veranderd ben....

En neen ik ben dus niet veranderd. Ik sta hier vandaag niet als ‘schepen’ of iets groots, maar gewoon als iemand van hier, van tussen jullie.” Als Vlaams Belanger ooit Vlaams Blokker.

Ik had nog 2 grote wensen in mijn leven.

1. Dat was speechen voor een publiek in “Lier” een stad waar ik al als kind naar de markt kwam, later ging winkelen, en wandelen op de “vest”. En hier ben ik dan in het mooie SPUIHUIS, het vroegere sashuis aan de Binnennete. Check check Dat kan ik vandaag afvinken
2. En mijn tweede wens was dat ooit het cordon sanitair wordt doorbroken. Ik heb het dan maar zelf gedaan 😊 Check check

Ik heb lang moeten wachten, lang moeten volhouden.

En vandaag kan ik zeggen: **ja, het kan dus wel!**

Want veel mensen zeiden: “*Dat gaat nooit lukken.*”

Ah neen? “Gewoon geduld hebben, blijven doen, niet opgeven... en voila, hier staan we.

Het doorbreken van het cordon is niet van vandaag op morgen gebeurd.

Dat is gekomen omdat we zijn blijven staan waar we voor staan.

Omdat we niet zijn afgeweken. Omdat we onszelf zijn gebleven. Wij zijn wel de enige partij die zo trouw is gebleven, door de jaren heen, aan zijn eigen identiteit.

En dat is misschien wel het belangrijkste dat ik wil meegeven:

blijf bij jezelf.

Doe geen dingen waar je ’s avonds spijt van hebt.

Zeg geen dingen waar je eigenlijk niet achter staat.

Breng alleen wat je ook recht in de ogen van de mensen kan verdedigen.

Politiek – en eigenlijk het leven zelf – draait niet om mooie praatjes.

Het draait om **onder de mensen leven**.

Luisteren. Aanwezig zijn. Meeleven. Goede wil tonen.

Want als die goede wil er is, dan moet iedereen ook een kans krijgen. En die kans heb ik gekregen van de andere politieke fracties in Rant. Pit en Vrij Rant. Allemaal ex CD&V en Open VLD.

Zij geloven in mij om wie ik ben.
Dus volhouden loont.

Aan politiek doen, doe je niet zomaar.
Ik doe dit vanuit een overtuiging.
Vanuit waarden die voor mij belangrijk zijn en dat ook altijd geweest zijn.

Soevereiniteit, dat klinkt misschien groot,
maar in de praktijk betekent het gewoon:
verantwoordelijkheid nemen voor je **eigen** mensen,
je **eigen** middelen, je **eigen** toekomst.

En ook **authenticiteit**.
Geen toneel, geen politiek theater.
Zeggen wat je denkt,
doen wat je zegt ook als dat niet altijd gemakkelijk is.

En zoals we bij Vlaams Belang zeggen:

Ja, ik voel mij ook geworteld.
In onze Vlaamse grond.
In onze dorpen en steden.
In onze tradities, ons erfgoed,
onze manier van samenleven.

Niet om anderen uit te sluiten,
maar om te weten wie we zijn.
Want wie zijn wortels kent,
staat steviger.

Maar uiteraard ook **VEILIGHEID** staat voor onze partij nog altijd op nummer 1. Drugs hoorde vroeger enkel in de “grotere” steden en in vervallen wijken. Vandaag de dag zijn de prioriteiten van de politiediensten in Lier:

- Veiligheid en leefbaarheid
- Drugsproblematiek
- Verkeersonveiligheid (waaronder rijden onder invloed van drank en/of drugs)

Kortom de problemen waarmee elk dorp, elke stad groot of klein de dag van vandaag als GROOT PROBLEEM ziet. Dit zijn feiten.

Als schepen heb ik vandaag de bevoegdheden waar je niet altijd grote linten bij doorknipt, maar die wel **de ruggengraat van een gemeente** zijn.

Financiën, bijvoorbeeld.

Zorgen dat de cijfers kloppen.

Dat er verantwoordelijkheid wordt genomen.

Dat belastinggeld met gezond verstand wordt beheerd.

Geen luchtkastelen, maar realisme.

Ruimtelijke ordening:

hoe onze stad of ons dorp groeit, hoe we omgaan met ruimte, wonen en leefbaarheid.

Dat zijn beslissingen die je niet licht neemt,

want die voel je jaren later nog. Ik merk nu dat dit een grote verantwoordelijkheid is die mij is toegewezen.

Documentatie en erfgoed:

ons geheugen als gemeente.

Weten waar we vandaan komen, zodat we weten waar we naartoe gaan.

Ook dat verdient zorg en respect.

En dan is er nog een bevoegdheid die in Ranst nieuw is,

maar voor mij absoluut niet nieuw aanvoelt: **dierenwelzijn**.

Dat zit al lang in mijn hart.

En ik ben daar vooral **nabij** in.

Iemand die luistert.

Iemand die je kan aanspreken.

Iemand die signalen opvangt en ze niet laat liggen.

Dit alles klinkt misschien allemaal zwaar. Kunnen wij dat wel schepen zijn? Wij als Vlaams Belanger.

Maar als schepen moet je vooral je beleid kennen en kunnen sturen.

De ambtenaren waarmee we samenwerken, kennen hun job door en door.

Zij hebben jaren ervaring en nemen je mee in de dossiers.

Door aanwezig te zijn, vragen te stellen en aandachtig te luisteren,

leer je in dat eerste jaar ongelooflijk veel.

Wij moeten beleid voeren en bijsturen.

De uitvoering laten we over aan de mensen die daar elke dag mee bezig zijn.

Dat eerste jaar was pittig. Nieuw bestuur, nieuw beleid en ook veel aandacht van de media.

Vele journalisten waren aanwezig bij ons eerste persmoment. Tot in Wallonië. En ja zelfs tot

in Afrika. En ze stelden kritische vragen. Ze hebben mij blijven volgen de eerste maanden.

Wachtend tot ik in de fout ging. Tot ik ergens het deksel op de neus kreeg. Maar ze hebben

het opgegeven. Want de eerste schepen ooit van Vlaams Belang voert beleid voor haar

gemeente op een respectvolle manier. Maar met de normen en waarden van een Vlaams

Belanger. We hebben veel kiezers die in ons geloven. Maar vooral veel trouwe kiezers.

Deze job doe ik voor alle inwoners van onze gemeente. Maar vooral ook voor hen. Voor hen willen we zorg blijven dragen, een luisterend oor zijn.

*** (**anekdots**) Christel vertelt dan enkele anekdots

En haalt ook aan:

- **Ranst Divers** is een KLEINE actiegroep die opkomt voor diversiteit. Ze noemen zich A-politiek..... bij mijn eedaflegging waren ze blijkbaar met 100... ? waar ze die gehaald hebben?.... ze zouden 6 jaar lang de GR bijwonen en opvolgen.... Momenteel nog 3. (vertelt hierover meer)
- Voor de rest wordt ik **overal aanvaard**. Zowel binnen college als bij alle ambtenaren. En ook de meerderheid van de gemeenteraad. Buiten Groen! Zij noemen mij extreem recht, ik zeg dan zijn jullie extreem links. En wie zit hier op de schepenstoel... het volk heeft gekozen.
- Waarom zeg ik "**het volk**". Omdat onze partij opkomt voor de gewone werkende mens. Voor het volk..... Iedereen telt voor ons.

Ik wil vooral dit zeggen:

ik doe dit niet van achter een bureau alleen.

Ik blijf tussen de mensen staan.

Aanspreekbaar.

Rechtuit.

Met beide voeten op de grond, een gewone volksmadame..

En zo wil ik ook dit nieuwe jaar ingaan:

met verantwoordelijkheid, met nabijheid, en met het vertrouwen dat politiek ook gewoon menselijk mag zijn.

En laat mij eindigen met de wensen die ik ook op mijn kaartje heb gezet voor al onze trouwe en nieuwe leden:

“ Wij wensen je ALLES wat zogenaamd niet kan, daar wensen wij je het meeste van! 🍀

Maak er een geweldig, fijn, goed en vrolijk 2026 van!

Dank jullie wel,



Christel Engelen